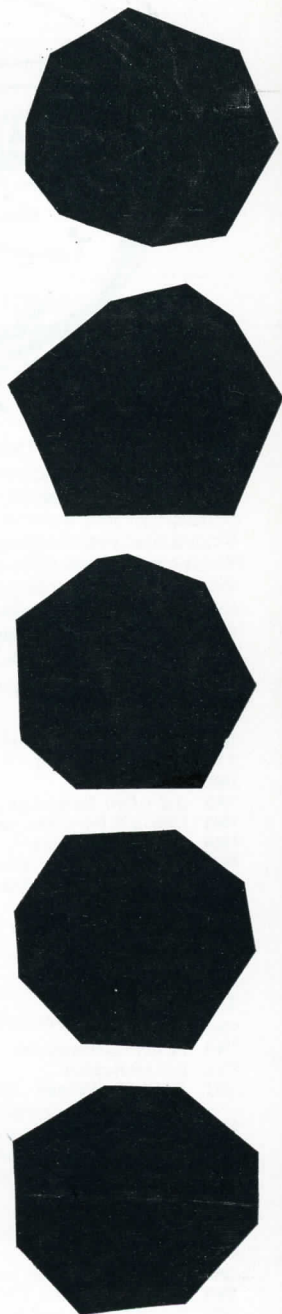
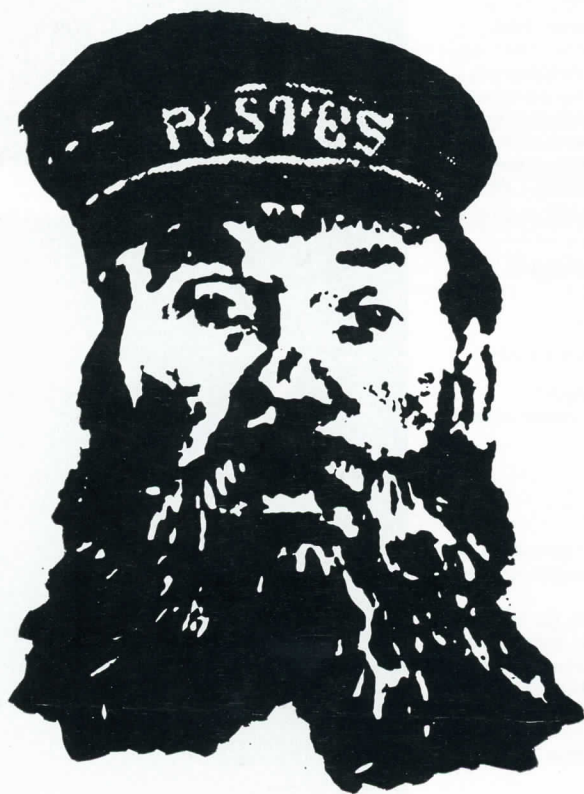
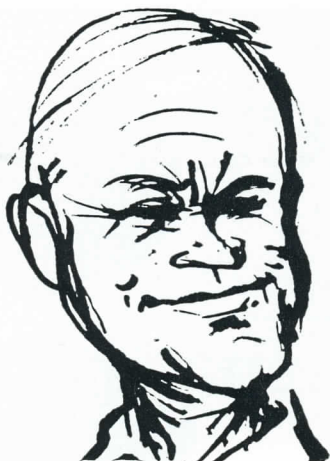

Postbudet fra Arles

Ernst Bruun Olsen

Aarhus Teater

Ernst Bruun Olsen – aftenens dramatikere – er født i Nakskov 1923. Skuespillerlev ved Odense Teater 1946. Skuespiller ved samme teater 1947–50. Skuespiller ved Helsingør-revyn, på Riddersalen, Allé-Scenen og på turné 1950–57. Instruktørdebut Helsingør-revyn 1957, og derefter instruktør ved en lang række københavnske scener, radioteatret og Oscars-Teatern i Stockholm. Har skrevet:

Teaterstykkerne

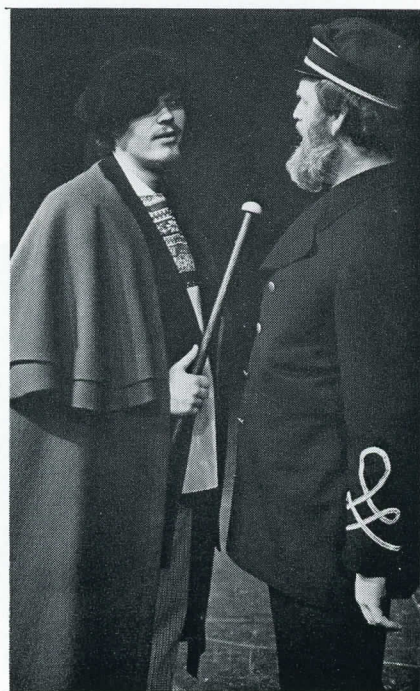
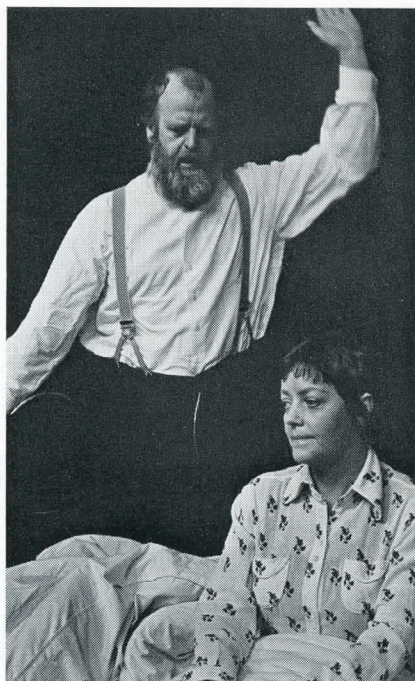
- 1956 *Trylleri i Gaden* (sammen med Poul Henningsen)
- 1962 *Teenagerlove*
- 1966 *Bal i Den Borgerlige*
- 1968 *Hvor gik Nora hen, da hun gik ud?*
- 1969 *De fredsommelige*
- 1970 *Hvem er det, der blive snydt?*
(med Steen Albrechtsen, Jesper Jensen og Leif Petersen)
- 1971 *Donna Johanna*
- 1973 *Lefleren*
- 1974 *Postbudet fra Arles*

TV-teatret

- 1960 *To i en tråd*
- 1964 *Et fjernsynsmareridt*
- 1969 *Din underskrift*
- 1971 *Til lykke, Hansen*

Radio

- 1958 *I morgen skal jeg videre*
- 1959 *Det victorianske lysthus*
- 1959 *Mandens stemme*
- 1960 *Eva med æblet*
- 1961 *Pigen og færgemanden*
- 1961 *Den gyldne vogn*
- 1963 *Men boghandleren kan ikke sove*
- 1968 *Brudens bror*
- 1971 *Drabsmanden melder sig*
- 1973 *Blues*
- 1973 *Lefleren*

Leksikon

Vincent van Gogh, 1853–90, holl. maler. Både ved sit liv og sin kunst fremtræder G. som en af de mest repræsentative kunstsikkelser i moderne tid. Han voksede op som præstesøn i et af Holands fattigste distrikter og kom hele sit liv til at leve i intim kontakt med de ringest stillede i samfundet. Efter en tid som kunsthandelsmedhjælper i Haag, Paris og London og som vækkelsesprædikant i de belg. kuldistrikter, gik han 1880 definitivt over til maleriet. Afgørende blev for ham årene 1886–88 i Paris, hvor han konfronteredes med impressionisternes udtryksteknik, som han med sit ubændige temperament gav sin egen følelsesstærke udformning. I den fr. bonde-maler Millets motiver fængsledes han af det fattige og primitive miljø, han selv kendte. Sin fulde modenhed opnåede hans kunst 1888–89 i det solmættede Arles. Med intens kolorit, ofte grelt kontrasterende farveklange og en penselføring, som i udtryksojemed undertiden deformerede den underliggende realistiske tegning, gav han sit ekstatisk religiøse temperament frit løb. Solsikken var et af hans yndlingsmotiver. Hans liv endte i psykisk sammenbrud. Efter et mordforsøg på sin ven Gauguin indlagdes G. på sindssygehospital og berøvede sig siden livet.

Pariserkommunen

Revolutionær opstand 18. marts–28. maj 1871 (de 72 dage) i Paris' arbejder- og småborgerbefolkning efter belejringen i den fransk-tyske krig.

Anledningen var, at nogle kanoner tilhørende nationalgarden på Montmartre skulle udleveres til tyskerne. Nationalgarden kom derved i kamp med regeringstropper og tog magten i hovedstaden.

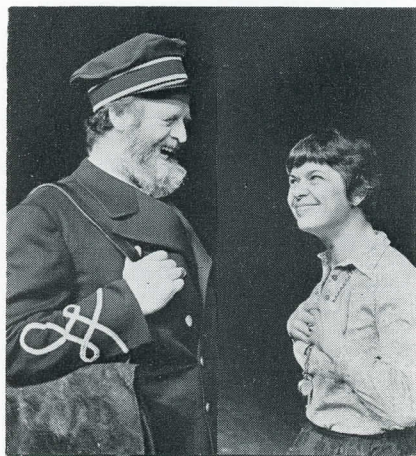
Regeringen Thiers flyttede til Versailles. Det var egentlig ikke en kommunistisk rejsning, selv om mange medlemmer af Internationale deltog, de fleste var jakobinske patrioter, som ville styrte Thiers og hans konservative Nationalforsamling.

Nationalgardens centralkomité tog den udøvende magt, og der dannedes et municipalråd på 90 medlemmer, som kaldtes Kommunen. Planen var at skabe Frankrig om til et forbund af selvstyrende kommuner med en folkehær, således at bureaukratiet og centralregeringen afskaffedes. Opstanden begyndte i marts 1871, men blev i maj samme år hårdhændet slået ned af Thiers regeringstropper.

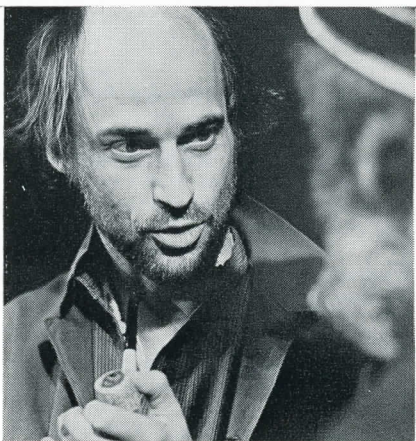

Impressionismen. Fransk kunstretning som fremkom omkring 1870 i Frankrig med bl. a. Degas, Manet, Monet, Pissaro, Renoir og Sisley. Impressionisterne forlod det traditionelt komponerede billede og gengav i stedet tilsyneladende tilfældige udsnit af virkeligheden. Motiverne hentede de ofte fra gaden, cafeen, galopbanen og havet, steder, hvor der herskede liv og bevægelse. De var først og fremmest farvekunstnere, som opløste genstandens faste former og egne farver i et flimrende spil af lys og luft. Impressionisternes første off. fremtræden fandt sted 1874 med en stor udstilling, som af kritikken affærdiges med øgenavnet »impression«, øjebliksindtryk. I 1880-erne bredte I. sig også til det øvrige Europa.

Paul Gauguin, 1848–1903, fransk maler, gift med den danskfødte Mette Gad. En af den moderne kunsts store banebrydere. Efter at være kommet i kontakt med impressionisterne, først og fremmest Pissaro, forlod G. 1883 sit arbejde i en bank for helt at hellige sig kunsten. 1886 slog han sig ned i Pont-Aven i Bretagne, hvor han som midtpunkt i en kreds af unge symbolistiske malere dannede den såkaldte Pont-Aven-skole. Efter en rejse til Martinique var han 1888 sammen med van Gogh i Arles. G. rejste i begyndelsen af 1890-erne til Tahiti. En udstilling i Paris 1895 gjorde det muligt for ham at slå sig ned på Tahiti og Dominique.

Boulanger, Georges. 1837–91. Fransk general og politiker. Krigsminister 1886–87, gjorde sig til talsmand for revanchepolitikken mod Tyskland. B. nærede planer om ved hjælp af sine tilhængere, boulangisterne, at skaffe sig diktatorisk magt. Regeringen greb ind, og B., som blev anklaget for højforræderi, flygtede 1889 til Belgien og derfra til England. 1891 skød han sig på en belgisk banegård.

Wilhelm I (1807–1888). Konge af Preussen 1861, tysk kejser 1871. Allerede fra 1858 regerede W. med kongelig myndighed i stedet for sin sindssyge broder, Frederik Wilhelm IV. Han kom til at repræsentere skabelsen af den tyske enhed, der gennemførtes af Bismarck. Efter sejrrike krige mod Danmark, Øst- og Frankrig udråbtes W. 18. jan. 1871 i Versailles til tysk kejser.

Postbudet fra Arles

Skuespil af	Ernst Bruun Olsen
Scenografi	Jindrich Dusek
Instruktion	Bertil Lundén

Medvirkende:

Postbudet Roulin	Aksel Erhardtson
Renault	Ole Wegener
Postmesteren	Ulf Stenbjørn
Politibetjenten	Børge Hilbert
Gaby	Susanne Lundberg
Madame Duval	Tove Wisborg
Slagteren	Ole Wisborg
Van Gogh	Stig Hoffmeyer
Madame Roulin	Karen Wegener
Gauguin	Nis Bank-Mikkelsen

En pause
Spilletid: ca. 2³/₄ time

Regi: John Lindskov – David Gerdel
Belysning: Niels Emil Larsen –
Orla Pind
Suffli: Lise Wantzin

Scenemester: Kai Johansen
Belysningsmester: Carl E. Andreassen
Malersal ved Jens-Anker Olsen
Skræddersal ved Hanne Gissel –
Stanley Petersen
Overregissør: Jørn Walsøe
Lydteknik: Jens Ravn
Rekvisitør: Frode Sørensen

Teaterforlag: Strakosch A/S og
Olaf Nordgreen

Forside og plakat: Bo Bendixen
Billeder fra prøverne: Rolf Linder
Programredaktion: Bent Frandsen –
Jacob Kielland

Ur-premiere: 16. marts 1974
Aarhus Teater, Store Scene

Sæson 1973/74
Teaterchef: Henrik Bering Liisberg

Tryk: Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S

